

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคสันติภาพไทย

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคสันติภาพไทย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ใน ทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๔/๒๕๕๕ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับ นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของ พรรคสันติภาพไทย ดังนี้

นโยบายพรรคสันติภาพไทย

พ.ศ. ๒๕๕๕

“พรรคสันติภาพไทย” จะยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคภายใต้รัฐธรรมนูญปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยยึดผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเป็น หลักในการบริหารประเทศ จึงได้กำหนดนโยบายของการบริหารไว้ ๑๖ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง
๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ
๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม
๔. นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์
๕. นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
๖. นโยบายด้านการศึกษา
๗. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง
๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ
๙. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๐. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม
๑๑. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม
๑๒. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
๑๓. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง

๑๔. นโยบายด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโลก

๑๕. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม

๑๖. นโยบายด้านการกีฬา

๑. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

ปัญหาการเมืองที่ยังไม่เป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ ฉะนั้น พรรคสันติภาพไทยจึงเน้นการแก้ปัญหาหลักของชาติด้วยการเริ่มต้นจัดระบบการเมืองให้เป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ โดยจะเน้นความสำคัญในการบริหารตามหลักการของระบอบประชาธิปไตยที่จะตั้งพรรคการเมืองโดยประชาชนเป็นของประชาชนและเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหารและอำนาจตุลาการเป็นของประชาชนโดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๒) ให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และปลูกจิตสำนึกส่งเสริมให้คนไทยมีความรักชาติบ้านเมืองและมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้ข้าราชการประจำมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเปิดเผยเพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติ

(๔) การกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างมีระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานและการกระจายความเจริญสู่ชนบทอย่างแท้จริง

(๕) ให้การสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๖) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ ความคิดทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีมาตรฐานในระบบงานราชการ และรวมทั้งการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการทุกระดับชั้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพของการทำงานสูงสุด

(๘) ปกป้อง คุ้มครองและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) ทบทวนและพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง โดยยึดหลักของระบบเศรษฐกิจการแข่งขันเสรีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยและประเทศชาติ

(๒) ให้การสนับสนุนการกำหนดมาตรฐานของผลผลิตทางการเกษตร และอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อการส่งออกที่มีคุณภาพ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาโดยใช้ทรัพยากรของชาติให้น้อยที่สุดเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของชาติโดยรวม

(๔) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ มีที่ทำกินเป็นของตนเองและกำหนดพื้นที่ทางการเกษตร ป่าไม้ อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

(๕) พัฒนาระบบรัฐวิสาหกิจโดยไม่แปรรูปรัฐวิสาหกิจ

(๖) กระจายความเจริญและสนับสนุนการเพิ่มงานไปสู่ชนบทเพื่อผ่อนคลายความแออัดในเมืองหลวง

(๗) ปรับปรุงการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้า เครื่องอุปโภคบริโภค ตลอดจนการค้ากำไรเกินควรและป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศ

(๙) แก้ไขปัญหาการเงิน การคลังและการธนาคารให้สอดคล้องกับปัญหาเศรษฐกิจ หลีกเลี่ยงการผูกขาดและให้มีการควบคุมการปล่อยสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศโดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

(๑๐) ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือภาวะการเงินใด ๆ โดยให้ความสำคัญในการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินอย่างเหมาะสมด้วยการประหยัดและป้องกันการรั่วไหล

(๑๑) ร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการลงทุนร่วมกันในด้านเศรษฐกิจภายใต้หลักของความ เป็นอิสระและพึ่งตนเอง

(๑๒) สนับสนุนให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไปมีความเป็นอยู่และดำเนินชีวิตตามแบบของเศรษฐกิจพอเพียงและการพึ่งตนเองเป็นหลัก

๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

(๑) ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จนกระทั่งถึงระดับชาติ พร้อมทั้งสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่า

(๒) ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ แก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

(๓) ดำเนินการเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมแบบสมบูรณ์เต็มรูปแบบ โดยให้แผน การประกันสังคมนั้นสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามที่เป็นเอกลักษณ์ ของชาติ

(๕) ให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนในการนับถือศาสนาและสามารถประกอบศาสนพิธี ที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันทั้งหลายมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม และวัฒนธรรมอย่างถูกต้อง

(๖) กำหนดมาตรการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมให้แก่เยาวชนและประชาชนทุกหมู่เหล่า เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อประเทศ

๔. นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์

(๑) ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มสาขาอาชีพทุกรูปแบบ ให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทที่เข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิตและการจัดจำหน่าย ตลอดจนการบริหารองค์กร เพื่อการพึ่งตนเอง

(๒) ประกันการผลิตและราคาผลผลิตของเกษตรกรอย่างเป็นระบบและเป็นธรรมเพื่อแก้ปัญหา การผลิตและราคาผลผลิตที่ตกต่ำ

(๓) ส่งเสริมการค้นคว้าและพัฒนาเกษตรกรรมแบบผสมผสาน และแบบปลอดสารพิษให้ สอดคล้องกับการศึกษา ค้นคว้าด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ขยายตลาดสินค้าเกษตรกรรมแบบปลอดสารพิษ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๔) ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำ แม่น้ำ ชายฝั่งทะเล ทั้งประเทศให้เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ สะอาดปราศจากสารพิษเนื่องจากมลภาวะและพาหะของโรคภัยต่าง ๆ

(๕) ปรับปรุงระบบชลประทาน แหล่งน้ำต่าง ๆ ให้ทั่วถึงทุกภาค เพื่อผลประโยชน์ทางด้านการเกษตร การประปาและการป้องกันน้ำท่วมอย่างเป็นระบบ

(๖) สนับสนุนการตลาด การเกษตรของสหกรณ์จังหวัดทุกจังหวัด เพื่อเพิ่มการตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออกอย่างเป็นระบบ

(๗) หักยัดการทำลายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติโดยเด็ดขาด พร้อมกับดำเนินการฟื้นฟูอนุรักษ์สภาพป่าต้นน้ำลำธารเพื่อคงไว้ซึ่งป่าไม้และธรรมชาติที่สมบูรณ์

(๘) ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิรูปที่ดินให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันการรุกกล้าเขตที่ดินที่เป็นป่าสงวนและสาธารณะ

(๙) สนับสนุนการปลูกป่าชายเลนทั่วประเทศเพื่อส่งเสริมการเพาะพันธุ์ปลาตามธรรมชาติ

(๑๐) ให้การสนับสนุนการประมง รวมทั้งประมงน้ำจืด ประมงชายฝั่ง และประมงไกลฝั่ง โดยออกมาตรการการทำประมงในเขตหวงห้ามและฤดูวางไข่อย่างเป็นระบบ

(๑๑) ส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

๕. นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๑) สนับสนุนและให้การคุ้มครองผลผลิตที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

(๒) ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยคนไทย

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและผู้ที่มีขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมและผลผลิตด้านอุตสาหกรรม

(๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมภายในครัวเรือนของชุมชนให้เป็นรูปธรรม

(๕) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศและการร่วมลงทุนกับต่างประเทศ

(๖) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้า พัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของผลผลิตอุตสาหกรรมของไทย

(๗) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาพสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ดีตามมาตรฐานสากล

(๘) ให้การสนับสนุนและคุ้มครองอย่างเต็มรูปแบบกับโรงงานอุตสาหกรรมของคนไทย ทั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อที่จะเป็นหลักของระบบอุตสาหกรรมของชาติ ในเชิงการผลิตเพื่อเพิ่มการตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

(๙) ให้การสนับสนุนในการลงทุนร่วมกันกับบริษัทต่างชาติ และโรงงานอุตสาหกรรมทุกชนิด ในรูปแบบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย

(๑๐) ออกมาตรการให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของโดยเป็นผู้ถือหุ้นกับบริษัทและโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของชาติ เพื่อเปิดโอกาสสนับสนุนให้ผลผลิตของอุตสาหกรรมดังกล่าวได้มีส่วนในการนำกลับมาขายให้กับหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการพัฒนาและวิจัยร่วมกันต่อไป

(๑๑) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการเกษตรอย่างเต็มรูปแบบและต่อเนื่อง

๖. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรักในการเรียนและการศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา

(๒) ส่งเสริมและให้การสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีฐานะยากจนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสามารถเข้าเรียนได้ โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนทุกระดับการศึกษา

(๓) ออกมาตรการให้ครูและอาจารย์ต้องมีการพัฒนาในการสอนให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ

(๔) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๕) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทุกระดับได้มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และทัศนศึกษาของแต่ละคน จัดการการขัดแย้งระหว่างสถาบันการศึกษาและให้มีมาตรการอย่างเฉียบขาดกับนักเรียนและนักศึกษาที่ประพฤติผิดกฎของสถาบันการศึกษาอย่างร้ายแรง

(๖) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่กำลังขาดแคลนโดยมุ่งเน้นเพื่อให้มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

(๗) สนับสนุนให้ผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคมและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้น โดยยึดถือการพึ่งตนเองเป็นหลัก

(๘) เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญกำลังใจและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ

(๙) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร และการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าและคล่องตัว ตลอดจนนิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๐) สนับสนุนให้มีการแปลและเรียบเรียงหนังสือหรือตำราเรียน หรือเอกสารอ้างอิงที่ใช้ในสถาบันการศึกษาในต่างประเทศเพื่อให้นักเรียนและนักศึกษามีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๑๑) สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐอยู่ในระบบของราชการ

๗. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

(๑) พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพทุกด้านพร้อมที่จะเผชิญภัยคุกคามจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบ

(๒) ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

(๓) สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

(๔) ปรับปรุงและสนับสนุนด้านสวัสดิการทหาร องค์กรทหารผ่านศึกและครอบครัวทหาร ให้ดีขึ้นเพื่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ

(๕) ปรับปรุงโครงสร้างของกองทัพให้มีขีดความสามารถ ศักยภาพ ความน่าเชื่อถือและความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการส่งเสริมทางการศึกษา การซ้อมรบ การฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศในการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ทางการทหารเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในการฝึกซ้อมรบ หรือการแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งกันและกัน

(๗) ตั้งหน่วยตรวจสอบพิเศษเพื่อป้องกันและติดตามการแทรกแซงกิจการต่าง ๆ การทำจารกรรม จากขบวนการก่อการร้ายจากนอกประเทศอย่างจริงจัง

(๘) ให้เพิ่มประสิทธิภาพของกำลังทหาร ตำรวจตระเวนชายแดน และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดตามแนวชายแดนและแนวชายฝั่งทั่วประเทศ เพื่อป้องกันการรุกรานและการแทรกแซงจากต่างประเทศ

(๘) ให้เพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มงวดของระบบการตรวจสอบคนเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย ผู้ลักลอบ ผู้ลักลอบการเมืองและอื่น ๆ

(๑๐) กำหนดแผนและมาตรการความมั่นคงของชาติให้เป็นรูปธรรมและชัดเจน

๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) ดำเนินนโยบายอย่างอิสระโดยยึดหลักการของผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นหลัก

(๒) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศ โดยไม่เลือกการปกครองในลัทธิที่แตกต่างกันและให้ความสำคัญในด้านเชิงการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ให้ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(๔) ทบทวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ โดยที่ประเทศไทยเสียเปรียบให้ดีขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นตัวกลางในการขยายงานด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การค้าขายและการส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้น้อยที่สุด โดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำให้ลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

(๗) เน้นเพิ่มนโยบายทางการทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้รายงานและเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางการเมือง การค้าขาย สังคมและวัฒนธรรมให้มากที่สุด เพื่อความมั่นคงของประเทศในด้านการปฏิบัติการทางการทูต

(๘) กำชับให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้ดูแล ช่วยเหลือ ค้ำครองและบริการคนไทยที่ไปอาศัยหรือไปดำเนินธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น ๆ อย่างเป็นรูปแบบ

(๙) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ศิลปวัฒนธรรมผ่านสถานทูตไทยหรือสถาบันศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ

(๑๐) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการทหาร ผ่านผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารเพื่อความมั่นคงของประเทศ

(๑๑) สนับสนุนให้มีการตั้งองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อประสานกับตำรวจสากลในกรณีผู้ก่อการร้ายข้ามชาติและการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศหรือการหลบหนีออกนอกประเทศ

๕. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเน้นให้อาจารย์จากสถาบันการศึกษาจากส่วนงานราชการต่าง ๆ ตลอดจนนักวิชาการจากภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน และการส่งออก

(๒) สนับสนุนให้มีการเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาประเทศเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและเพื่อให้เทคโนโลยีเหล่านั้นมีคุณภาพและพอเพียงเพื่อที่จะพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติต่อไป

(๓) ให้นำเทคโนโลยีของการใช้พลังงานจากธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ในเชิงอุตสาหกรรม การเกษตร และการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน

(๔) สนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่คิดค้นโดยคนไทยมาประยุกต์เพื่อผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๕) สนับสนุนให้มีการลงทุนวิจัยและพัฒนา ร่วมกับกับต่างประเทศ เพื่อนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรม การเกษตรภายในประเทศ

๑๐. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

(๑) แก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

(๒) ขยายการว่าจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากยิ่งขึ้น และให้มีองค์กรของรัฐมาดำเนินการควบคุมและดูแลการว่าจ้างอย่างใกล้ชิดเพื่อจัดการทุจริตแรงงานที่ไม่เป็นธรรมให้หมดสิ้นไป

(๓) เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ โดยมีองค์กรของระบบการประกันสังคมมาเป็นผู้รองรับในกรณีตกงาน เจ็บป่วย ลาคลอด และอื่น ๆ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคม และชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงานและมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคีให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๗) จัดตั้งศูนย์สารนิเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน การจัดเก็บภาษีให้ถูกต้อง การเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ การให้สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

(๘) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนบำนาญแห่งชาติสำหรับผู้ใช้แรงงานทุกสาขาอาชีพเพื่อเป็นหลักและประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตภายหลังจากการเกษียณอายุ

(๙) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนเพื่อสวัสดิการแรงงานและสังคมแห่งชาติและเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานสูงสุด

(๑๐) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติ ทั้งผู้ใช้แรงงานครอบครัว ผู้ว่างงาน รวมจนกระทั่งถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๑๑. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันและจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีเพื่อให้สตรีมีสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

(๒) จัดหางานที่เหมาะสมและสงวนลิขสิทธิ์ของงานบางประเภทสำหรับสตรีเพื่อเปิดโอกาสให้สตรีมีโอกาสหางานทำได้มากขึ้น

(๓) คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีความเป็นอยู่ในสังคมอย่างเป็นธรรมและมีอาชีพที่เหมาะสม

(๔) ให้การคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กอย่างเข้มงวดโดยการใช้แรงงานจะต้องได้รับการยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ และไม่ใช้แรงงานเด็กไปในทางที่ผิดและเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระบุไว้

(๕) ออกกฎหมายลงโทษบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ทำทารุณกรรมและไม่เอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กที่อยู่ในความอุปการะ

(๖) ให้การสนับสนุนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองในการช่วยเหลือทางการเงินในกรณีที่มีภาระเลี้ยงดูบุตรอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในกรณีที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน รัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้เด็กไทยทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่อย่างใด

(๓) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลเด็กอนาถาที่ถูกบิดา มารดาทอดทิ้งให้มีโอกาสได้อยู่ในสภาพที่ดีที่ทางรัฐบาลจะสามารถจัดสรรหามาได้อย่างเต็มความสามารถ

(๔) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลและให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ผู้ที่ทุพพลภาพ ผู้ที่เกิดมาไม่สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์อันเกิดจากอุบัติเหตุให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและอบอุ่น

๑๒. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

(๑) กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุด

(๒) ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่าของระบบนิเวศน์ รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

(๓) เร่งรัดและป้องกันการแก้ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๔) พัฒนาความร่วมมือโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปอย่างมากให้

(๕) พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อม และมุ่งพึ่งตนเองในด้านการนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศ และให้เก็บพลังงานที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรอง

(๖) บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นผู้ก่อมลภาวะจะต้องจ่ายค่าชดเชยในการกำจัดมลภาวะ

๑๓. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง

(๑) ป้องกันและปราบปรามการผลิต การจำหน่าย การเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเหี้ยมขาด

(๒) ป้องกันและปราบปรามการนำเข้ายาเสพติดให้โทษทุกชนิดจากต่างประเทศอย่างเหี้ยมขาด

(๓) สนับสนุนให้การประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพของทหารและตำรวจตระเวนชายแดน ในการป้องกันการนำเข้าและจำหน่ายประเภทยาเสพติดให้โทษตามแนวชายแดนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

(๔) ให้ความคุ้มครองและกักกันผู้ติดยาเสพติด และใช้วิธีการทางการแพทย์เพื่อให้เขาเหล่านั้นกลับสู่สภาพเดิมพร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานตามปกติ

(๕) ให้มีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างรุนแรงในกรณีที่สืบทราบได้ว่ามีส่วนพัวพันกับการผลิต การจำหน่ายและการเสพยาเสพติดให้โทษ

(๖) ให้เข้มงวดกับการนำเข้ายาปราบศัตรูพืชที่มีสารพิษเจือปน และการนำเข้าพืชหรือผลไม้จากต่างประเทศที่อาจจะก่อให้เกิดโรคระบาดติดต่อมีผลเสียต่อการเกษตรของประเทศ

(๓) ให้ความสำคัญและเข้มงวดกับการนำเข้าสัตว์หรือพาหะต่าง ๆ ทุกชนิดจากต่างประเทศ ให้มากที่สุดซึ่งอาจจะเป็นพาหะร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อการบริโภครภายในประเทศ

(๔) ให้ความสำคัญเข้มงวดกับชาวต่างประเทศที่จะเดินทางเข้ามาภายในประเทศ ซึ่งอาจจะนำโรคร้ายแรงต่าง ๆ เข้ามาภายในประเทศ

๑๔. นโยบายด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโภค

(๑) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการด้านสาธารณสุข และสาธารณสุขปโภคอย่างมีประสิทธิภาพ และต่อเนื่อง

(๒) เพิ่มมาตรการการควบคุมการโฆษณาสินค้าบางประเภทที่ก่อให้เกิดต่อสุขภาพและร่างกายของประชาชน

(๓) สนับสนุนให้อาเภอดำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัดให้มีการบริการที่ดีและทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง

(๔) ปรับโครงสร้างการให้บริการของด้านบริการต่าง ๆ ของสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การรักษาโรคต่าง ๆ โดยผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การเก็บสำรอนยานิตต่าง ๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด เป็นต้น

(๕) ควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

(๖) เพิ่มมาตรการการให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งในต่างจังหวัด

๑๕. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม

(๑) ป้องกันระบบผูกขาดจากบริษัทเอกชนและสนับสนุนให้มีการค้าเสรี

(๒) ยกเลิกสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชน หรือผ่อนปรนลงมาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริการประชาชน

(๓) ให้มีการจัดสรรแถบคลื่นวิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยรวม

(๔) ให้เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐในการเป็นเจ้าของแถบคลื่นความถี่วิทยุหรือสัมปทานอื่น ๆ โดยจะต้องมีโรงงานผลิตชิ้นส่วนและประกอบภายในประเทศ

(๕) สนับสนุนให้มีการขยายเส้นทางในการคมนาคมทั่วประเทศที่ประหยัด โดยเฉพาะการคมนาคมและการขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟรางคู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการคมนาคมทางรถยนต์ ทางบกและทางอากาศ

- (๖) ป้องกันการลงทุนทั้งในด้านการสื่อสารและการคมนาคมที่ซ้ำซ้อน
- (๗) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการสื่อสารและคมนาคมขั้นพื้นฐานของรัฐที่มีต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๘) จัดระบบการจราจรทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบและเป็นรูปธรรมเพื่อลดมลภาวะและการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ เวลาและอื่น ๆ
- (๙) ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ทำให้การจราจรติดขัด รวมทั้งการใช้เส้นทางการบรรทุกน้ำหนักที่มีผลต่อสาธารณูปโภคของรัฐอย่างเป็นธรรม

๑๖. นโยบายด้านการกีฬา

- (๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขัน และสถานที่พักผ่อนสาธารณะให้พอเพียงโดยเฉพาะในเมืองใหญ่
- (๒) ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีสโมสรโดยรวมของจังหวัดและอำเภอ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสได้เป็นสมาชิกเพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬาตามที่ตนเองชอบ
- (๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้
- (๔) ส่งเสริมให้มีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬาทุกหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย
- (๕) ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นเพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ
- (๖) ส่งเสริมการกีฬาและนักกีฬาของชาติให้มีขวัญ กำลังใจและความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป

ข้อบังคับพรรคสันติภาพไทย

พ.ศ. ๒๕๕๕

หมวด ๑

บททั่วไป

- ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า ข้อบังคับพรรคสันติภาพไทย พ.ศ. ๒๕๕๕
- ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับนี้เรียกว่า พรรคสันติภาพไทย เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า SANTIPABTHAI PARTY ใช้ชื่ออักษรย่อว่า ส.ภ.ท. หรือ S.P.T.P

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรค ความหมาย และตราขาง

(๑) พรรคสันติภาพไทย ใช้เครื่องหมายเป็นภาพนก ด้านล่างของเครื่องหมายมี คำว่า พรรคสันติภาพไทย ด้านล่างเครื่องหมายมี คำว่า SANTIPABTHAI PARTY ดังภาพ



โดยมีคำอธิบาย ดังนี้

ชื่อ พรรคสันติภาพไทย	หมายถึง	สัญลักษณ์แห่งสันติภาพทั่วประเทศ
สีน้ำเงิน	หมายถึง	สัญลักษณ์แห่งสันติภาพ
นก	หมายถึง	สัญลักษณ์แห่งสันติภาพ

(๒) ตราขางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตาม (๑) แต่ใช้สีเดียวล้วน ดังภาพ



ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑๖๑/๑๐๘ ซอยลาดพร้าว ๑๔๘ ถนนลาดพร้าว แขวงบางกะปิ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๔๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคสันติภาพไทยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใดให้เรียกว่า พรรคสันติภาพไทย สาขา.....โดยที่จะมีชื่อใดให้ไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๗ พรรคสันติภาพไทยจะมุ่งเน้นความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและต่างประเทศทั่วโลกโดยไม่เลือกการปกครองของสังคมที่ต่างกัน เพื่อประสานและแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเมือง ความมั่นคง และวัฒนธรรมทางสังคม โดยเน้นผลประโยชน์ของชาติโดยรวมเป็นหลัก

ข้อ ๘ อุดมการณ์ของพรรค คือ สันติภาพทั่วไทย มั่นใจเศรษฐกิจพอเพียง โดยยึดหลักการดังนี้

- (๑) สังคมสมานฉันท์มีเมตตาจิต
- (๒) เศรษฐกิจพอเพียง ยั่งยืน รุ่งเรือง
- (๓) การเมืองและการปกครองเป็นระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ และส่งเสริมให้มีมาตรฐานของระบบการทำงานทั้งในระบบงานเอกชนและในหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๙ สมาชิกพรรคสันติภาพไทยมี ๒ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรค หรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษหรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้ามาเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๒ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๓ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช
(๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดและของมีมึนเมาอย่างรุนแรง

(๖) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ
(๗) มีความเข้าใจในนโยบาย คั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรค และปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคสันติภาพไทย ให้ผู้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรค ต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรค แล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นจึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

การอนุมัติรับเข้าเป็นสมาชิกพรรคตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคตามวรรคแรก ให้ถือว่าผู้สมัครได้รับเข้าเป็นสมาชิกของพรรค นับแต่วันที่เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคหรือคณะกรรมการบริหารหรือคณะกรรมการบริหารหรือคณะกรรมการสาขาพรรคได้ประทับรับใบสมัครนั้นแล้ว

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือ มีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าห้าคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าว การออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๓

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๓

(๕) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยมติของพรรค ต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคและมีมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคสันติภาพไทยให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรค และมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรค และมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั่วไปรวมทั้งราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

(๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย

(ก) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(ข) เป็นผู้ที่พร้อมที่จะเสียสละและพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรคศึกษาอย่างถ่องแท้เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการดำเนินจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมี ดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคสันติภาพไทยให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือศีลธรรมอันเป็นที่ตราของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียง และวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๓

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขธิการพรรค
- (๔) รองเลขธิการพรรค
- (๕) เทร่ญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ

ข้อ ๒๗ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๖
- (๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

- (๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อ กับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๙ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๘) ตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค

ทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรค มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนครบวาระของผู้ที่ พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่ง หัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการ บริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่ง หัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่ง หัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่ง หัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๗) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้น ทำหน้าที่แทน และมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายใน สามสิบวัน หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือ ครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๒) ออกกฎ ระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค
- (๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง
- (๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้
 - (ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 - (ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล
 - (๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง
- (๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค
- (๘) อนุมัติและขุดเล็กการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์การเสริมสร้างพรรค
- (๙) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง จะรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการของพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีนี้ต้องดำเนินการให้เสร็จภายในเวลาไม่เกิน เจ็ดสิบวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ซ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับ ดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณยูภคพรรคมีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แแถลงมติที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีคณะที่ปรึกษาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานที่ปรึกษาพรรคหนึ่งคน โดยหัวหน้าพรรคเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และให้ประธานที่ปรึกษาพรรคเสนอรายชื่อคณะที่ปรึกษาไม่เกินสิบคนต่อที่ประชุมเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรครับรอง

ให้หัวหน้าพรรคเสนอแต่งตั้งบุคคลต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้อีกสองตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อพรรค คือ

(๑) ประธานพรรคเพื่อทำหน้าที่ประธานสมัชชาพรรคในกรณีที่มีการประชุมสมัชชาพรรค

(๒) ประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรคเพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่หัวหน้าพรรค ในกรณีที่หัวหน้าพรรคขอคำแนะนำได้ทุกโอกาส

ให้หัวหน้าพรรคประกาศรายชื่อประธานที่ปรึกษาพรรค ประธานพรรค และประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค ในโอกาสที่มีการประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญใหญ่ของพรรคในวาระแรก

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรค ประธานพรรค และประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรคอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรค ประธานพรรค และประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) มีสิทธิได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) มีสิทธิเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใด ๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะต้องให้มีการประชุมหารือภายในพรรคย่อมกระทำได้ ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินเก้าสิบเก้าคน ประกอบด้วย

- (ก) หัวหน้าพรรค
- (ข) รองหัวหน้าพรรค
- (ค) เลขานุการพรรค
- (ง) รองเลขานุการพรรค
- (จ) กรรมการบริหารอื่น ๆ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับ ดูแลให้กิจกรรมต่าง ๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาที่ส่งปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมืองหรือองค์กรทางการเมืองต่าง ๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการการของพรรค

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรคในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการ แต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและให้สอดคล้องกับ โครงสร้างของรัฐ และระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘ การจัดตั้งคณะกรรมการการของพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค
(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะ ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธาน ไม่เกินสามคนและเลขานุการหนึ่งคน นอกจากนั้น แต่ละคณะอาจจัดหาผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตาม ความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะบรรยายสรุปข้อศึกษาและ ข้อพิจารณานั้น ๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและเตรียมการ ในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ต่อสาธารณชน ต่อรัฐสภา และรัฐบาลตามโอกาส และความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชนในนามของพรรค

ข้อ ๔๐ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการการของพรรคให้ถือเป็นสิทธิของพรรค ผู้ใดนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิได้รับการยินยอมจากพรรคย่อมผิดวินัยของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค ประธาน คณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาวะ และขอความเห็นชอบจาก คณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค
เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทู้ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคก่อน
เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค รวมทั้งประสานงานต่าง ๆ ในกิจการ
ด้านรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาทของรัฐสภาให้ทันกับ
สถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๓ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรคอยู่ในการกำกับ
ดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและผู้ช่วยห้าคนเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๔ สำนักงานใหญ่พรรค ประกอบด้วย หน่วยงาน ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ข) จัดกิจกรรมหาทุน

(ค) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(ง) จัดทำงบการเงิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค

(ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ง) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในยามปกติและในการรณรงค์หาเสียง เลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

- (ก) บริการในการจัดพิมพ์ รับ - ส่งเอกสาร
- (ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค
- (ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
- (ง) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงานใหญ่พรรค

ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานสมาชิก

- (ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ
- (ข) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

- (ก) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภา รัฐสภา และกรรมาธิการ
- (ข) ติดตามวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภาและผลการประชุมสภาอาเซียน

หรือรัฐสภาโลก

- (ค) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมาธิการของพรรค และกรรมการรัฐสภาของพรรค

(๓) งานประสาน

(ก) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค
กรรมาธิการพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

- (ข) เตรียมเอกสารต่าง ๆ เพื่อตอบได้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

- (ก) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค
- (ข) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม
- (ค) ประสานส่วนราชการและพรรคการเมืองอื่น ๆ ตลอดจนองค์กรเอกชน
- (ง) จัดทำแผนงานประมาณการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

- (ก) ร่างกฎหมาย
- (ข) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่าง ๆ
- (ค) งานบริการด้านกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(ก) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) จัดทำเอกสารวิชาการต่าง ๆ

(ค) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน

(ง) จัดงานห้องสมุดการเมือง

(จ) จัดระบบบริการข้อมูลแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรค และประชาชน โดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เลขานุการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นของงานที่เข้าสู่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรคในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับ ดูแลของหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๖ สำนักงานสาขาพรรคมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(ข) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ค) จัดทำงบการเงิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรค และให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในท้องถิ่น

(ข) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ค) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

- (ก) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล
- (ข) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (ค) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรคเพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรค

(๔) งานธุรการ

- (ก) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
- (ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค
- (ค) บริการในการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๘ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรคมีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรค ผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๔๙ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนาจการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๕๐ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๑ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่นของพรรค

ข้อ ๕๒ ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๓ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติหรือการเสนอกระทู้เรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา ให้เป็นไปตามมติซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๕๔ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์การปกครองอื่น ๆ ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๕ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในท้องที่หรือในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ โดยสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขา ภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๖ การจัดตั้งสาขาให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขารวบรวมสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๕๗ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในสาขาพรรคนั้นเข้าประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๕๘ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้ว ภายในกำหนดระยะเวลาห้าปี ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๙ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้น จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

(๑) ประธานสาขาพรรค

(๒) รองประธานสาขาพรรค

(๓) เลขานุการสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรค

(๕) เทร่ญญิกสาขาพรรค

(๖) โฆษกสาขาพรรค

(๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๖๐ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๖๑ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๕๕

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่นอีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๒ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๕ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรคและจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสและภายในหกสิบวัน นับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๖๓ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๔ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๓

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๖๕ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๖ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๗ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๙ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญ ประกอบด้วย สมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๕ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๐ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๙ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗๑ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๒ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๗๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๕ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็น เลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการ พรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๗ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็นและให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๘ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและ มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๙ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขานุการพรรคอาจเรียกประชุม คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรค เป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรค คนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๘๑ มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๘๒ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๘๓ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ จะต้องมีการประชุมในคณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในคณะนั้น ๆ จึงจะครบองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๘๔ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๕ มติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วย สมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๗ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๖ มาประชุมไม่น้อยกว่า สามสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘๘ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรค ไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้ เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๘๙ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

- (๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง
- (๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๐ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนด การประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และประธาน สาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอ ของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการ ประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๒ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรค
เป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธาน
สาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรค
ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ พรรคและสาขาพรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิกพรรค
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ

หัวหน้าพรรคต้องจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของ
ผู้บริจาคทุกรายการ ในกรณีที่เงินบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้
ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่น หรือค่าของสิทธินั้นก่อน
จึงบันทึกลงบัญชีและในกรณีที่ไมอาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์
อย่างอื่นนั้น ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกพรรคซึ่งได้รับการบริจาค
ต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรคภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๕๕ รายจ่ายของพรรคมี ดังต่อไปนี้

(๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๖ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือนและค่าจ้าง ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๕๗ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีเดียวกัน

ข้อ ๕๘ การรับและการจ่ายเงินของพรรค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และรายรับซึ่งได้จากการสนับสนุนจากรัฐตามข้อ ๕๔ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมือง แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๕๙ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารการเงินและการบัญชีของพรรคและสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความจริง โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรค โดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรค ประกอบด้วย

(ก) บัญชีรายรับแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(ข) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(ค) บัญชีแยกประเภท

(ง) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคนำเสนอบัญชีรายรับจากการบริจาคส่งให้สำนักงานใหญ่ภายหลังจาก
ลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบเดือน โดยงบการเงิน
ต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าว
พร้อมทั้งรับรองความถูกต้อง แล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึง งบการเงินของสาขาพรรคด้วยทุกรอบปีปฏิทิน
โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว ต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ
ภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้อง
ร่วมกับเหรัญญิกพรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายใน
สามสิบวัน นับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ พร้อมทั้งนำเสนอบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของพรรค
ในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายใน
เดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๐๐ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่
การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐๑ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๑๐๐ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการ
บริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล
หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้น
พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็น
ต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๐๒ ในการพิจารณาข้อกล่าวหา สมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๐๓ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ภาคทัณท์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีท่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออก จากทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุม คณะกรรมการบริหารพรรค ถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๐๔ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๑๐๓ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไป ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๑๐๖ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ตติเสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนน โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๗ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรค มีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๖

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๘ พรรคสันติภาพไทยมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๙ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๑๐ ในกรณีที่พรรคสันติภาพไทยต้องยุบเลิกให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นสภากาชาดไทยหรือมูลนิธิอื่นใด ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคสันติภาพไทย

คณะกรรมการบริหารพรรคสันติภาพไทย จำนวน ๒๑ คน คือ

- | | |
|---------------------------------|-------------------|
| ๑. นายวีระศักดิ์ อุปลัมภ์ | หัวหน้าพรรค |
| ๒. นายเมฆา วัจนะรัตน์ | รองหัวหน้าพรรค |
| ๓. นายอภิชัย สวานานนท์ | เลขาธิการพรรค |
| ๔. นายพงศ์พรรณ รัชตะปิติ | รองเลขาธิการพรรค |
| ๕. นายแมนนริศ อามฤกษ์จร | เหรัญญิกพรรค |
| ๖. นายศุภฤกษ์ ชัยอนุพันธ์ | โฆษกพรรค |
| ๗. นายประยูทธ วีระสิงห์ | กรรมการบริหารพรรค |
| ๘. นายมะยูวัฒน์ ศรีชะฎา | กรรมการบริหารพรรค |
| ๙. นายนะคร ชุ่มเย็น | กรรมการบริหารพรรค |
| ๑๐. นายจิตติพันธ์ สนิทประโคน | กรรมการบริหารพรรค |
| ๑๑. นายสมชาย จันทร์สว่าง | กรรมการบริหารพรรค |
| ๑๒. นายชนอิบพิลี ลำเห | กรรมการบริหารพรรค |
| ๑๓. นางสาวสมใจ สุขสวัสดิ์ | กรรมการบริหารพรรค |
| ๑๔. นายสมจิตร สีห์จักร์ | กรรมการบริหารพรรค |
| ๑๕. นายณัฐสุรัช หงษ์วิจิตรปรีชา | กรรมการบริหารพรรค |
| ๑๖. นายสุมิตร ไชยสัตย์ | กรรมการบริหารพรรค |

๑๗. นายสุวิทย์ สมศรี	กรรมการบริหารพรรค
๑๘. นายประไพ น้อยอยู่	กรรมการบริหารพรรค
๑๙. นายสมศักดิ์ สมนมิตร	กรรมการบริหารพรรค
๒๐. นายพีระพงษ์ แสงดอก	กรรมการบริหารพรรค
๒๑. นายสุทัศน์ กักกะนา	กรรมการบริหารพรรค
จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน	

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง